

Nr. 11.
20.
október.

Lög

um

landsdóm.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsdómur skal stofnaður á Íslandi. Samkomustaður hans er að jafnaði í Reykjavík.

2. gr.

Landsdómurinn dæmir mál þau, er alþingi lætur höfða gegn ráðherraum út af embættisreksti hans, eða á móti landritara út af embættisrekstri hans, er hann gegnir ráðherrastörfum á eigin ábyrgð.

3. gr.

Í landsdómnum eiga sæti 6 sjálfkjörnir lögfræðingar: Dómararnir í landsyfirdómnum þrír, sju þeir ekki alþingismenn og ennfremur svo margir af hinum elztu lögfræðingum landsins, er í öðrum embættum sitja, eiga ekki sæti á alþingi og eru ekki í stjórnarráðinu, að talan verði full.

4. gr.

Enn eiga sæti í dómnum 24 þar til kjörnir menn, og skal kosningu á þeim hagað svo, að hver sýslunefnd og bæjarstjórn á landinu kjósi að tilhlutun stjórnarráðsins svo marga innanhjeraðs- og innanbæjarmenn, sem hjer segir:

Sýslunefndin í Vesturskaptafellssýslu	kýs	2
— - Vestmannaeyjasýslu	—	1
— - Rangárvallasýslu	—	4
— - Árnessýslu	—	6
— - Gullbringusýslu	—	3
— - Kjósarsýslu	—	1
— - Borgarfjarðarsýslu	—	2
— - Mýrasýslu	—	2
— - Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	—	3

Lov

om

Landsret.

Nr. 11.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Paa Island oprettes en Landsret, hvis Mødested i Almindelighed er Reykjavik.

§ 2.

Landsretten paakender de Sager, som Althinget lader anlægge imod Ministeren i Anledning af hans Embedsførelse eller imod Landssekretæren i Anledning af hans Embedsførelse under hans Varetagelse af Ministerforretningerne paa eget Ansvar.

§ 3.

I Landsretten have Sæde som selskrevne Medlemmer 6 Jurister: de tre Dommere i Landsoverretten, forsaavidt de ikke er Altingsmænd, og saa mange af Landets ældste Jurister, der beklæde andre Embeder, ikke have Sæde i Altinget og ikke ere ansatte i Ministeriet, som nødvendigt til, at Antallet bliver 6.

§ 4.

Fremdeles have Sæde i Retten 24 valgte Medlemmer, hvis Valg ordnes saaledes, at ethvert Syssel forstanderskab og enhver Bybestyrelse i Landet paa Ministeriets Foranstaltning blandt de inden Herredet eller i Byen bosatte Personer vælger Mænd i følgende Antal:

Syssel forstanderskabet i Vester Skaptafell Syssel.....	2
— - Vestmannø Syssel.....	1
— - Rangarvalla Syssel.....	4
— - Arnes Syssel.....	6
— - Gullbringa Syssel.....	3
— - Kjos Syssel.....	1
— - Borgarfjord Syssel.....	2
— - Myra Syssel.....	2
— - Snæfellsnes Hnappadal Syssel.....	3

Nr. 11.	Sýslunefndin í Dalasýslu	kýs	2
20.	— - Austurbarðastrandarsýslu	—	1
október.	— - Vesturbarðastrandarsýslu	—	2
	— - Vesturísafjarðarsýslu	—	2
	— - Norðurísafjarðarsýslu	—	3
	— - Strandarsýslu	—	2
	— - Húnavatnssýslu	—	4
	— - Skagafjarðarsýslu	—	4
	— - Eyjafjarðarsýslu	—	4
	— - Suðurþingeyjarsýslu	—	4
	— - Norðurþingeyjarsýslu	—	1
	— - Norðurmúlasýslu	—	3
	— - Suðurmúlasýslu	—	4
	— - Austurskaptafellssýslu	—	1
	Bæjarstjórnin í Reykjavík	—	6
	— á Ísafirði	—	2
	— - Akureyri	—	2
	— - Seyðisfirði	—	1
		Samtals	72

Þar sem fleiri skal kjósa en einn, getur hver sýslunefndarmaður eða bæjarfulltrúi krafizt hlutfallskosningar, er þá fer fram eptir fyrir mælum þingskapa alþingis um slíka kosning þar.

Af hinum kjörnu 72 mönnum nefnir efri deild alþingis þess, er fyrst kemur saman, eptir að kosning í sýslunefndum og bæjarstjórnnum hefur fram farið, á öðrum fundi sínum tvennar tylftir frá, eptir þeim reglum, sem gilda um nefndarkosningar (einnig hlutfallskosningar). Því næst sendir forseti deildarinnar skýrslu, svo fljótt sem verða má, um það, hverja deildin hafi frá nefnt, til forseta sameinaðs þings, en hann lætur þá á fundi sameinaðs alþingis taka með hlutkesti tvær tylftir af þeim fjórum tylftum, sem eptir eru. Þær tvær tylftir, er þannig eru hlutkesti teknar, eiga setu í landsdómnum. Hinar tvær tylftirnar skulu vera til vara til að ganga í dóminn, ef einhver hinna kjörnu dómenda deyr, missir kjörgengi eða forfallast.

Jafnskjótt og hlutkesti hefur fram farið, tilkynnir forseti sameinaðs þings forseta landsdómsins, hverjir hafi hlotið kosningu sem dómendur og varamenn í landsdómnum, en hann tilkynnir þeim það aptur hverjum fyrir sig, og senda þeir honum þá aldursskrirteini sitt.

5. gr.

Enginn er kjörgengur í landsdóminn samkvæmt 4. gr. sem

- er yngri en 35 ára eða eldri en 60 ára;
- á sæti á alþingi;
- hefur verið dæmdur fyrir verknað, er svívirðilegur er að almenningsáliti;
- hefur misst fjárráð;
- hefur þegið af sveit og ekki annaðhvort endurgoldið styrkinn eða fengið eptirgjöf á honum;
- er öðrum háður sem hjú;
- er þegn annars ríkis eða í þjónustu þess;
- á heima í öðru landi.

Enginn, sem kjörgengi hefur, getur skorast undan kosningu til landsdómsins.

Sysselforstanderskabet i Dala Syssel	2
— - Øster Bardastrand Syssel.....	1
— - Vester Bardastrand Syssel.....	2
— - Vester Isafjord Syssel.....	2
— - Nordre Isafjord Syssel	3
— - Stranda Syssel	2
— - Hunavatn Syssel	4
— - Skagafjord Syssel.....	4
— - Øfjord Syssel	4
— - Sønder Thingø Syssel.....	4
— - Nordre Thingø Syssel.....	1
— - Nordre Mula Syssel.....	3
— - Sønder Mula Syssel.....	4
— - Øster Skaptafell Syssel.....	1
Bybestyrelsen i Reykjavik	6
— - Isafjord	2
— - Akureyri	2
— - Seydisfjord	1
<hr/>	
Ialt... 72	

Nr. 11.
20.
Oktober.

Hvor flere end en skal vælges, kan ethvert Medlem af Sysselforstanderskabet eller Bybestyrelsen forlange Forholdstalsvalg, der da foretages overensstemmende med Forskrifterne i Althingets Forretningsorden om tilsvarende Valg der.

Af de saaledes valgte 72 Mænd udskyder Althingets øverste Afdeling i sit 2det Møde naar Tinget træder sammen første Gang, efter at Valget har fundet Sted i Sysselforstanderskaberne og Bybestyrelserne, to Tylvter efter de for Nedsættelse af Udvalg (ogsaa ved Forholdstalsvalg) gældende Regler. Dernæst sender Afdelingens Formand saa hurtigt som muligt en Beretning om Udfaldet af Udskydelsen til Formanden for det forenede Althing, der i et i dette afholdt Møde lader udtage ved Lodtrækning to Tylvter af de 4 tilbagestaaende. De saaledes ved Lodtrækning udtagne tvende Tylvter have Sæde i Landsretten. De andre to Tylvter skulle være Suppleanter for at tage Sæde i Retten, hvis nogen af de valgte Dommere afgaar ved Døden, mister sin Valgbarhed eller faar Forfald.

Saasnart Lodtrækningen har fundet Sted, underretter Formanden for det forenede Althing Landsrettens Formand om, hvem der er valgte til Landsretten som Dommere og Suppleanter; Landsrettens Formand sender derefter hver enkelt af de valgte Underretning om hans Valg, hvorefter disse indsende deres Aldersbeviser til Formanden.

§ 5.

Ingen er valgbar til Landsretten i Henhold til § 4, naar han

- a) er yngre en 35 Aar eller ældre end 60 Aar;
- b) har Sæde i Althinget;
- c) har været dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling;
- d) er sat ud af Raadigheden over sin Formue;
- e) har modtaget Fattigunderstøttelse, som ikke er enten tilbagebetalt eller eftergivet;
- f) staar i privat Tjenesteforhold;
- g) er et andet Riges Undersaat eller i dets Tjeneste;
- h) har hjemme i et andet Land.

Ingen, der er valgbar kan undslaa sig for at modtage Valg til Landsretten.

Nr. 11.
20.
október.

6. gr.

Forstjóri landsyfirdómsins er forseti landsdómsins, unz forseti er kosinn samkvæmt 14. gr.

7. gr.

Nú deyr kjörinn dómandi, einn eða fleiri, áður en dómur er ruddur (11. gr.), missir kjörgengi eða forfallast á annan hátt, þannig að hann getur ekki setið í dómnum, og tekur þá forseti dómsins með hlutkesti jafnmarga menn af varamönnum, og úrgengu, og eiga þeir eptir það sæti í dómnum. Ef dómur er ruddur, og kjörinn dómandi, er eptir hefur setið í dómnum, forfallast eða verður að víkja eptir almennum reglum, tekur forseti með hlutkesti 3 af varamönnum í hans stað, og ryður ákærður einum þeirra, en sóknari öðrum.

8. gr.

Dómendur skipa dóminn, meðan þeir fullnægja kjörgengisskilyrðunum, en varamennirnir skulu kosnir 6. hvert ár, þannig að sýslunefndir og bæjarstjórnir kjósa samkvæmt 3. gr. 72 innanhjeraðs- og innanbæjarmenn, og nefnir efri deild alþingis frá 24 þeirra á þann hátt, er segir í sömu grein. Af þeim fjórum tylftum, er þá verða eptir, tekur forseti dómsins með hlutkesti varamennina 24.

Hvar þess er forseti lætur hlutkesti fram fara, skal hann hafa viðstadda tvo valinkunna menn, og ennfremur skal vera þar við maður, er ráðherrann skipar til þess, og, er mál er höfðað, ákærður eða maður, er hann til þess nefnir.

9. gr.

Dómendum bera sömu fæðispeningar og alþingismönnum og endurgjald fyrir ferðakostnað eptir reikningi, sem dómurinn sjálfur úrskurðar. Allur dómskostnaður greiðist úr landssjóði.

10. gr.

Ákvörðun alþingis um málshöfðun gegn ráðherranum eða landritaranum skal gjörð með þingsályktun í sameinuðu þingi, og skulu kærutriðin vera nákvæmlega tiltekin í þingsályktuninni, enda sje sókn málsins bundin við þau. Jafnframt kys þingið mann til að sækja málið af sinni hendi, og annan til vara, ef hinn kynni að forfallast.

11. gr.

Sóknari sendir forseta landsdómsins síðan tafarlaust þingsályktunina í frumriti og eptirriti. Forseti sendir ákærðum eptirritið með áritaðri áskorun um að ryðja dóminn með nægilegum fyrirvara, á ákveðnum stað og stundu, og aðvarar um leið sóknara skriflega um að ryðja dóminn af sinni hálfu. Þá skipar forseti ákærðum verjanda, og skal taka til þess mann, sem heima á á Íslandi. Ákærður tilnefnir sjálfur manninn, ef han vill. Rjett er og að ákærður haldi sjálfur uppi vörn fyrir sig ásamt verjanda. Dómruðning fer þannig fram, að báðir málspartar, sóknari og ákærður eða verjandi hans, mæta fyrir forseta á tilteknum stað og stundu, og ryður ákærður 2 af hinum lögskipuðu dómendum og 9 af hinum kjörnu, en sóknari 1 af hinum fyrnefndu dómendum en 3 af hinum.

Nr. 11. Lög 20. október um landsdóm.

§ 6.

Nr. 11.
20.
Oktober.

Justitiarius i Landsoverretten fungerer som Landsrettens Formand, indtil en Formand er valgt efter § 14.

§ 7.

Naar et eller flere af de valgte Medlemmer af Retten afgaa ved Døden inden Retten ryddes (§ 11), mister sin Valgbarhed eller iøvrigt faar Forfald, saaledes at samme ikke kan beklæde Retten, udtager Rettens Formand ved Lodtrækning blandt Suppleanterne ligesaa mange Mænd, som der er frattraadt, hvilke derefter have Sæde i Retten. Er Retten ryddet og et valgt Medlem, der har beholdt Sæde i Retten, faar Forfald eller maa vige sit Sæde efter almindelige Regler, udtager Formanden ved Lodtrækning 3 af Suppleanterne i hans Sted, hvorefter Tiltalte udskyder en af dem og Anklageren en anden.

§ 8.

Dommerne beklæde Retten saalænge de fyldestgøre Valgbarhedsbetingelserne, men Suppleanterne vælges hvert 6te Aar, saaledes at Sysselforstanderskaberne og Bybestyrelserne overensstemmende med Bestemmelsen i § 3 vælge 72 inden Herredet eller Byen bosatte Mænd, af hvilke Altingets øverste Afdeling paa den i samme Paragraf foreskrevne Maade udskyder 24; af de 4 tilbagestaaende Tylvter udtager Rettens Formand ved Lodtrækning de 24 Suppleanter.

I alle de Tilfælde, hvor Formanden lader Lodtrækning foregaa, skal det ske i Overværelse af to gode Mænd, samt endvidere af en af Ministeren udnævnt Mand og, naar Sag er anlagt, af Tiltalte selv eller af en ham dertil bemyndiget.

§ 9.

Dommerne nyde de samme Diæter som Althingsmændene, samt Vederlag for Rejseomkostninger efter en af Retten selv decideret Regning. Alle Omkostninger ved Retten udredes af Landskassen.

§ 10.

Altingets Bestemmelse om Sagsanlæg imod Ministeren eller Landssekretæren tages i det forenede Althing ved en Althingsbeslutning, i hvilken Anklagepunkterne nøjagtig anføres, hvorefter Sagsanlægget er indskrænket til dem. Samtidig vælger Althinget en Mand til at udføre Sagen paa dets Vegne og en Suppleant til at fungere under hans Forfald.

§ 11.

Derefter tilstiller Anklageren uopholdelig Landsrettens Formand Althingsbeslutningen saavel i Original som i Genpart. Formanden tilstiller med et tilstrækkeligt Varsel Tiltalte Genparten med paategnet Opfordring om at rydde Retten til nærmere angivet Sted og Tid, hvorhos han samtidig skriftlig opfordrer Anklageren til for sit Vedkommende at rydde Retten. Derefter beskikker Formanden Tiltalte en Forsvarer, der skal være en i Island hjemmehørende Mand. Tiltalte kan, hvis han vil, selv vælge sin Forsvarer; han kan ved Siden af selv deltage i Forsvaret. Rettens Rydning foregaaar paa den Maade, at begge Sagens Parter, Anklageren og Tiltalte eller hans Forsvarer, møde hos Formanden paa det bestemte Sted og til den fastsatte Tid, hvorpaa Tiltalte udskyder 2 af de lovbestemte Dommere og 9 af de valgte, men Anklageren 1 af de førstnævnte Dommere og 3 af de sidstnævnte.

Nr. 11. Lov 20. Oktober om Landsret.

Nr. 11. Nú ryður aðili annarhvor eða báðir eigi dóminn, og tekur þá forseti burtu með hlutkesti jafnmarga og ryðja átti. Við dómruðning skulu viðstaddir sem vottar 4 menn valinkunnir og óvilhallir.

20.
október.

Nú lætur annarhvor málsaðila þess getið við dómruðning, að hann þurfi að afla upplýsinga um kæruatriðin utan Reykjavíkur, og skal þá forseti kalla dómendur þá, er dæma eiga málið, saman með 3—6 mánaða fyrirvara, eptir því sem ástæður eru til, en óski hvorugur aðila að leita sannana utan Reykjavíkur, kallar forseti dómendur saman með öðrum hæfilegum fyrirvara, þó ekki lengri en 3 mánaða. Stefnu skal hann jafnan gefa út á hendur ákærðum með hinum sama fresti sem dómendum er veittur, en sóknari lætur birta stefnuna svo fljótt, að ákærður fái að minnsta kosti eins langan stefnufrest og ákveðinn er til landsyfirdóms í einkamálum. Stefnan skal rituð á frumrit þingsályktunarinnar.

12. gr.

Það er skylda sóknara að leita allra sannana, og verjanda að færa fram allt það, er sýkna má ákærðan, eða mýkja málstað hans, enda er ákærðum frjálst að gæta hagsmuna sinna ásamt verjanda. Kona ákærðs, foreldrar hans og tengdaforeldrar og fjarskyldari eða fjartengdari beint upp á við, börn hans og barnabörn og fjarskyldari beint niður á við, systkini eða jafntengdir menn verða ekki krafðir vitnisburðar um kæruatriðin. Að öðru leyti gilda hinar almennu reglur um vitni og vitnaskyldu.

13. gr.

Þá er leita þarf vitna utan Reykjavíkur, skal vitnaleiðslan fara fram með venjulegum hætti fyrir hjeraðsdómi, og skal til hennar stefnt með sama hætti og sama fresti, sem um einkamál væri að ræða milli sóknara og ákærðs. Vitnaleiðsla í Reykjavík fer fram fyrir landsdómnum sjálfum. Forseti á, er þess er krafizt af öðrum hvorum málsaðila, að gefa út stefnu til vitna þeirra, er leiða á fyrir landsdómnum.

14. gr.

Nú eru dómendur komnir á dómsstað, og skulu þeir þá vinna dómaraeið, sem hafa ekki unnið hann áður, því næst kjósa dómendur sjer forseta úr sínum flokki.

Eigi er dómur lögmatgur, nema tveir af hinum lögskipuðu og 10 af hinum kjörnu dómendum, hinir sömu, hlýði á alla sókn og vörn í málinu og taki þátt í að dæma dóminn.

15. gr.

Málflutningur fyrir landsdómi fer fram í heyranda hljóði þannig, að sóknari leggur fram fyrir dómstólinn sönnunargögn sín: útskriftir af vitnaleiðslum utan Reykjavíkur og önnur skjöl, færir síðan fram vitni þau, er nærstödd eru, og spyr hann þau sjálfur, en ákærðum og verjanda er heimilt að leggja fyrir þau gagnspurningar. Dómurinn á engan þátt í vitnaleiðslunni, en heimilt er bæði vitninu og aðilum að skjóta því til úrskurðar forseta, hvort spurning sje svo háttað, að svara þurfi henni, og skal hlíta þeim úrskurði. Þá er sóknari hefur fært fram sönnunargögn sín, flytur hann sókn í málinu munnlega. Síðan færir ákærður eða svaramaður Nr. 11. Lög 20. október um landsdóm.

Naar den ene eller begge Parter undlader at rydde Retten, udskyder For-Nr. 11. manden ved Lodtrækning ligesaa mange som der skulde udryddes. Rettens Rydning skal overværes af 4 gode og uvillige Mænd. 20.
Oktober.

Naar den ene af Parterne ved Rettens Rydning udtaler, at han ser sig nødt til at indhente Oplysninger om Anklagepunkterne udenfor Reykjavik, skal Formanden sammenkalde de Dommere, som skulle paakende Sagen, med 3—6 Maaneders Varsel efter Sagens Beskaffenhed, men ønsker ingen af Parterne at lade søge Oplysninger udenfor Reykjavik, sammenkalder Formanden Rettens Medlemmer med et passende Varsel, dog ikke længere end 3 Maaneder. Stævning til Tiltalte udfærdiger han med det samme Varsel, som er tilstaaet Rettens Medlemmer; Anklageren lader Stævningen forkynde saa hurtigt, at Tiltalte i det mindste faar lige saa langt Varsel som Varselet i private Sager til Landsoverretten. Stævningen paategnes Althingsbeslutningen i original Udfærdigelse.

§ 12.

Anklageren er pligtig at indhente alle Bevisligheder, og Forsvareren er pligtig at anføre alt, hvad der taler for Tiltaltes Frifindelse, saavel som alle formildende Omstændigheder, ligesom det ogsaa staar Tiltalte frit for at varetage sine Interesser i Forening med Forsvareren. Tiltaltes Hustru, Forældre og Svigerforældre samt fjernere beslægtede og besvogrede i den lige opstigende Linie, Børn og Børnebørn og fjernere beslægtede og besvogrede i den lige nedstigende Linie, Sødskende og ligesaa nær besvogrede, kunne ikke afkræves Vidnesbyrd om Anklagepunkterne. Iøvrigt gælde de almindelige Regler om Vidner og Vidnepligt.

§ 13.

Naar det er nødvendigt at føre Vidner udenfor Reykjavik, foregaar Vidnesagen paa sædvanlig Maade for Underretten, og Stævningen udstedes paa samme Maade og med samme Varsel, som om Sagen var en privat Sag mellem Anklageren og Tiltalte. I Reykjavik foregaar Vidneførsel for selve Landsretten. Formanden skal, naar det forlanges af nogen af Parterne, udfærdige Stævning til de Vidner, som skulle føres for Landsretten.

§ 14.

Naar Dommerne træde sammen i Retten skulle de aflægge Dommered, medmindre de tidligere have aflagt den. Derefter vælge Dommerne en Formand af deres Midte. Dommen er ikke lovlig, medmindre de samme to af de lovbefalede og 10 af de valgte Dommere overhøre hele Sagens Aktion og Defension og deltage i Paa-dømmelsen.

§ 15.

Sagførelsen for Landsretten foregaar offentlig, saaledes at Anklageren forelægger Retten sine Bevisligheder: Udskrifter af Vidneførsler udenfor Reykjavik saavel som andre Dokumenter, dernæst fører de tilsteværende Vidner og afhører dem selv; Tiltalte og Forsvareren ere berettigede til at forelægge Vidnerne Kontraspørgsmaal. Retten tager ingen Del i Vidneførselen, men saavel Vidnet som Parterne kunne henstille til Formandens endelige Afgørelse, om et Spørgsmaal er saaledes beskaffent, at det behøver at besvares. Naar Anklageren har fremført sine Bevisligheder, deducerer han Sagen mundtlig. Derefter fremfører Tiltalte og hans Forsvarer paa samme Maade sine Bevis-Nr. 11. Lov 20. Oktober om Landsret.

Nr. 11. hans á sama hátt fram sín sönnunargögn, þar á meðal nærstödd vitni, er hann spyr sjálfur, en sóknara er heimilt að leggja fyrir vitni ákærða gagnspurningar. Gildir um 20. október. aðstöðu dómsins við þessa vitnaleiðslu hið sama sem við vitnaleiðslu af sóknara hálfu. Er færð hafa verið fram sönnunargögn af hálfu ákærða, flytur verjandi fram vörnina, svo og ákærður sjálfur, ef hann vill, einnig munnlega. Sóknari á þá rjett á að svara, og ákærður og talsmenn hans til að svara aptur. Hvort aðilar taki optar til máls, ákveður forseti dómsins, en jafnan skal gæta þess, að ákærður og talsmaður hans hafi tækifæri til að taka eins opt til máls og sóknari, og að taka til máls síðast, áður en málið er tekið upp til dóms.

16. gr.

Dómur skal ganga í málinu innan 3 sólarhringa, frá því er sókn og vörn var úti. Ákærðum verður ekki gjörð refsing, nje heldur verða skaðabætur nje málskostnaður lagður á hann, nema $\frac{4}{5}$ dómenda þeirra er taka þátt í að dæma dóminn, sjeu á eitt sáttir.

Í dómnum skal ákveða sóknara og svaramanni hæfilega þóknun fyrir málflytninginn. Þóknun verjanda má eigi vera minni en sóknarans. Að öðru leyti fer um málskostnaðargreiðslu eptir almennum reglum.

Dómurinn skal byggður á forsendum, en án fullnægingarfrests.

Sóknari annast um birtingu og fullnustu dómsins á venjulegan hátt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

ligheder, deriblandt fremstiller han sine Vidner, som han selv afhører. Anklageren Nr. 11. er berettiget til at forelægge Tiltaltes Vidner Kontrapørgsmaal. Om Rettens Forhold til denne Vidneførsel gælder det samme som om Anklagerens Vidneførsel. Naar Bevislighederne ere fremførte fra Tiltaltes Side, fremkommer hans Forsvarer og, om Tiltalte ønsker det, tillige han selv med sit Tilsvær, ligeledes mundtlig. Anklageren har Ret til at svare og Tiltalte og hans Forsvarer at gensvare. Rettens Formand afgør, om det kan tilstedes Parterne at tage Ordet oftere, men det bør stedse iagttages, at Tiltalte og hans Forsvarer faar Lejlighed til at tage til Orde ligesaa ofte som Anklageren, og have Ordet sidst inden Sagen optages til Dom.

§ 16.

Dommen skal afsiges inden 3 Solemærker efter at Anklage og Forsvar er afsluttet.

Tiltalte kan ikke idømmes Straf, ej heller Skadeserstatning eller Procesomkostninger paalægges ham, medmindre $\frac{4}{5}$ af de af Rettens Medlemmer, der deltog i Paadømmelsen, ere enige.

I Dommen bør der tillægges Anklageren og Forsvareren passende Salær for Sagførelsen. Forsvarerens Salær maa ikke være mindre end Anklagerens. Iøvrigt forholdes med Hensyn til Processens Omkostninger efter de almindelige Regler.

Dommen bør være forsynet med Præmisser, men uden Exekutionsfrist.

Anklageren drager Omsorg for Dommens Forkyndelse og Efterkommelse paa sædvanlig Maade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.